

иъмышлѣніе, “ Но ѿ свѣтѣаго Дѹха просвѣщаєми глаголаша свѣтѣи Бѣжіи челоуѣцы. „ (Ѣ. Пѣтр: ѡ. 21.)
 Заради това всѣки Хрїстіанинъ ѣ длѣженъ да вѣрва книги те на вѣтхї-атъ, и на нѣвї-атъ Завѣтъ, като слово Бѣжіе и Богодѹховѣнно писанїе, като съвършено правило на вѣра та и на Богоугодното житїе и никакъ неогрѣшително. Знакове те и плодове те на свѣтѣаго Дѹха, кога живѣе въ челоуѣкъ-атъ, кѣкото дѹма Павелъ, сѣ “ любовь, радость, миръ, долготерпѣніе, благасть милосердіе, вѣра, кротость, воздержанїе. „ (Галат: Ѣ. 22.)

§ КЗ.

За Апѣстолското проповѣданїе, и за цѣрква та.

Въ дѣйствиє то на свѣтѣаго Дѹха проповѣдали Апѣстолѣ те истина та на благовѣстїе то по всѣа вселѣннаа, и събрали єдна цѣрква, коѣто є съставена ѿ всѣите народы.

Чудєснї-атъ оуплѣхъ на Апѣстолско то проповѣданїе є ѣенѡ показѣа, какъ єдно ѣмало содѣйствиѹща сила та Бѣжіа. Оученици те Хрїстѣви, малочисленни, незнанни, сиромѣши, челоуѣци безъ почетъ и ли сила, безъ дрѹжїа, безъ витїйство, и безъ мѹдрость челоуѣческа, привѣли въ вѣра по всїчки атъ свѣтъ челоуѣцы знаменїты, силны и премѹдры, и въ такава єдна вѣра, коѣто была противна съвѣзмъ на всѣите стары преданїа та, коѣто владѣли по всїчки-атъ свѣтъ. Таѡ ѣмъ развалила є обикновѣнно то свѣщеннослѹженїе,